

A full-length portrait of a woman with blonde hair, wearing a black double-breasted suit jacket over a black blouse, dark blue jeans, and black boots. She is standing with her hands in her pockets against a solid blue background. The text 'Oprechte belangstelling voor de cliënt' is overlaid on the left side of the image.

‘Oprechte
belangstelling
voor de cliënt’

'Ik zie niet tegen een nieuwe start op'

Wilma Schwankhaus heeft sinds kort haar eigen kantoor in Nunspeet. Haar pad is niet altijd over rozen gegaan, maar zij beschikt over veerkracht en het vermogen te relativëren. 'Waar een ander wegloopt, stroop ik mijn mouwen op.'

TEKST Henriette van Wermeskerken | FOTO Truus van Gog

'Sinds januari heb ik mijn eigen notariskantoor in Nunspeet. Mijn voormalig compagnon Ridderhof blijft notaris in Vaassen. Wij hadden daar sinds 2005 samen een kantoor. Vijf jaar geleden heb ik dit kantoor in Nunspeet overgenomen. Ik heb er een moeilijke start gehad en dan druk ik het zacht uit. Direct na de overname bleek dat het een zinkend schip was waarop ik kapitein was geworden. Er waren zeer grote problemen, financieel en anderszins. Ik werd geconfronteerd met zaken die geheel buiten mij om gebeurd waren, zaken die ik niet voor mogelijk had gehouden. Ik heb me in die tijd wel verloren gevoeld, maar ik moest verder. Het Bureau Financieel Toezicht werd erbij betrokken. Aan die mensen heb ik waardevolle gesprekspartners gehad. Gelukkig heb ik een grote veerkracht. In tijden van moeilijkheden en stress functioneer ik prima. Waar een ander wegloopt, stroop ik mijn mouwen op. Nu, na vijf jaar, is alles op orde. Ik heb een geweldig team van een kandidaat-notaris en zes medewerkers achter mij staan. De zaken lopen goed. Dat ik dit kantoor nu heb overgenomen, is voor mij een nieuwe start.'

BELANGSTELLING

'Nunspeet was een moeilijke markt om te veroveren. Nu weten steeds meer mensen de weg naar mijn kantoor te vinden. We zijn inmiddels gevestigd in een monumentale boerderij. Het succes van mijn kantoor verklaar ik uit het feit dat ik oprechte belangstelling heb voor mijn cliënten. Het gaat niet om het papier, maar om de mens die tegenover je aan

tafel zit. Dat maakt het notariaat tot het allerleukste beroep. De cliënt krijgt alle aandacht en wordt goed bediend, of het nu iemand is die komt voor een ingewikkelde herstructurering, of iemand die in het kader van een schuldsanering huwelijksvoorwaarden komt laten maken via degoedkoopstenotaris.nl.'

PRIJS

'Je kunt van die site zeggen wat je wilt, maar hij voorziet in een behoefte en heeft daarom bestaansrecht. degoedkoopstenotaris.nl zorgt ervoor dat ik niet alleen lokale cliënten heb, maar ook veel mensen van elders. Voor de prijsverschillen rijden mensen graag een eind om. Ook lokale cliënten maken trouwens gebruik van de site. Iedereen betaalt hier dezelfde tarieven. Mijn totaalscore op die site is een 9,2. Daar ben ik trots op. Natuurlijk moeten cliënten zich niet uitsluitend laten leiden door de prijs. Het gaat in de eerste plaats om een kwalitatief goede beroepsuitoefening. Imago is van ondergeschikt belang. Het gaat erom wat je te bieden hebt, wat er aan je passeertafel gebeurt. Of dat deugt of niet hebben mensen snel in de gaten.'

LEVENSFASEN

'Onlangs las ik een gedicht van Herman Hesse, *Stufen*, dat mij zeer aansprak. Het gaat erover dat elke fase in het leven mooie en minder mooie kanten heeft, en dat je niet bang moet zijn een nieuwe levensfase in te gaan. *'Es muß das Herz bei jedem Lebensrufe / Bereit zum Abschied sein und Neubeginne'*, schrijft Hesse. De nieuwe start die ik nu met mijn kantoor maak, voelt als een nieuwe levensfase.

Je moet jezelf steeds blijven vernieuwen. Dat leidt tot nieuwe inzichten, zowel zakelijk als persoonlijk. Afscheid nemen, bijvoorbeeld van de maatschap die ik had, is niet altijd gemakkelijk. Maar er komt altijd iets nieuws voor in de plaats. Ik woon nu twintig jaar in Epe. Mijn sociale leven speelt zich hier af, hoewel mijn aandacht de laatste vijf jaar, sinds de overname van het kantoor in Nunspeet, vooral op kantoor was gericht. Sinds kort speel ik met de gedachte op termijn naar Amsterdam te verhuizen. Mijn kinderen, die hier in Epe zijn opgegroeid, wonen nu allebei in Amsterdam. Aan mijn cliënten zie ik dat de afstand prima te overbruggen is.'

RELATIVEREN

'Ik zie niet tegen een nieuwe start op. Het zou trouwens niet de eerste keer zijn dat ik rigoureus opnieuw begon. Ik hervatte mijn studie in Groningen toen ik 32 was. Ik was net gescheiden en had twee kleine kinderen. Mijn studiegenoten waren jonger, maar dat was geen enkel probleem. Ik heb met volle teugen genoten van mijn tweede studietijd, net als van mijn eerdere studentenjaren in Utrecht. Anders, dat wel. De studie heeft mij bovendien dit prachtige beroep opgeleverd. Het was niet altijd gemakkelijk, maar ik kan goed relativëren. Wat mij daarbij helpt, is mijn lidmaatschap van de Raad van Toezicht van Stichting De Passerel, een organisatie voor mensen met een beperking. De Passerel biedt ondersteuning waar dat nodig is, waar mensen niet of niet helemaal zelfstandig in de maatschappij kunnen functioneren. Zo kunnen zij bijvoorbeeld werken op een boerderij of in een restaurant. De stichting heeft woon-, werk- en dagopvanglocaties. Het is *people's business*, net als het notariaat. Ik heb nooit echt bestuursfuncties geambieerd, maar het werk voor De Passerel geeft mij veel voldoening.' ■